

پانیوم — شمارهٔ نه

لائنغاس رلین

Jeff Pippenger

2025-04-01

و پادشاه جنوب به خشم خواهد آمد و بیرون آمده، با او، یعنی با پادشاه شمال، جنگ خواهد کرد؛ و او انبوهی عظیم بسیج خواهد نمود؛ اما آن انبوه به دست او سپرده خواهد شد. و چون آن انبوه را از میان بردارد، دلش مغرور خواهد شد؛ و ده‌ها هزار تن را فرو خواهد افکند؛ اما از این رو نیرومند نخواهد شد. دانیال 11:11، 12

آیات یازده و دوازده، پیروزی پوتین بر اوکراین و اتحادیهٔ اروپا، و نیز پیامدها و تبعات آن برای پوتین پس از پیروزی‌اش در جنگ اوکراین را مشخص می‌کند؛ چنان‌که این امر به‌وسیلهٔ بطلمیوس در پیروزی او در رافیا در سال ۲۱۷ پیش از میلاد، و زوال او در آیهٔ دوازده، بازنمایی شده است. مضمون این آیات، عروج و سقوط پادشاه جنوب است.

تا اینجا، مقالات در حال شناسایی مضامین اساسی خطوط نبوی فصل یازدهم بوده‌اند. آیهٔ یازدهم پیش از آن‌که در فصل به پیش برویم، به اندکی زمان بیشتر نیاز دارد. دانیال ۱۱:۱۱ با مکاشفه ۱۱:۱ هم‌راستا است.

اور ساڑھے تین دن کے بعد خدا کی طرف سے زندگی کی روح اُن میں داخل ہوئی، اور وہ اپنے پاؤں پر کھڑے ہو گئے؛ اور جنہوں نے اُنہیں دیکھا اُن پر بڑا خوف طاری ہو گیا۔ مکاشفہ 11:11

در سال ۲۰۲۳، آن دو شاهد که به دست وحش برآمده از هاویۀ بی‌انتها کشته شده بودند، بر پای‌های خود ایستادند. شهادت شاخ جمهوری‌خواه در سال ۲۰۱۵ با اعلام نامزدی دونالد ترامپ برای ریاست‌جمهوری آغاز شد، و در سال ۲۰۲۰ اژدها، که به‌وسیلهٔ جهانی‌گرایان موجود در جهان نمایانده می‌شود، و جهانی‌گرایانی که حزب دموکرات را تشکیل می‌دهند، همراه با جهانی‌گرایان حزب جمهوری‌خواه (RINO's)، انتخابات را ربودند و جو بایدن را بر سر کار نشانند؛ و بدین‌سان دونالد ترامپ را در کوچه کشتند. شاخ پروتستان، که به‌وسیلهٔ خدمت Future for America نمایانده می‌شود، از طریق ترویج پیشگویی نادرستی که حمله‌ای از سوی اسلام علیه نشویل را توصیف می‌کرد، کشته شد. در سال ۲۰۲۳، هر دو شاخ جمهوری‌خواه و پروتستان دوباره زنده شدند. آیهٔ یازدهم آغاز جنگ اوکراین را از سال ۲۰۱۴ به بعد تا پیروزی نهایی پوتین و روسیه مشخص می‌سازد.

آیهٔ یازدهم آزمون بصری‌ای است که در داوری برای آدونتیسیم به‌طور کلی به اوج می‌رسد، اما هم‌چنین برای کسانی که نور ۹/۱۱ و فرا رسیدن وای سوم را پذیرفته‌اند؛ با این همه، در درجهٔ نخست برای کسانی است که در برابر نور نبوتی که از ژوئیهٔ ۲۰۲۳ به‌طور تدریجی گشوده شد، مسئول شناخته خواهند شد.

رهبری آدونتیسیم در سال ۱۹۸۹ کنار گذاشته شد، چنان‌که این امر به‌وسیلهٔ تولد مسیح در آن دورهٔ نبوی به‌گونه‌ای نمادین نشان داده شده بود. در تعمید مسیح، او فراخواندن شاگردانی را آغاز کرد که «بنیاد» کلیسای مسیحی بودند، و بدین‌سان نمادی از ۱۱ سپتامبر شد؛ زمانی که با ظهور اسلام وای سوم، خداوند قوم خود را به راه‌های قدیم ارمیا بازگردانید، که نمایانگر بنیادهای آدونتیسیم هستند. در ۱۱ سپتامبر، داوری زندگان از خانهٔ خدا آغاز شد، و آدونتیسیم نور فرشتهٔ مکاشفهٔ هجده را همان‌قدر به‌طور قطع رد کرد که یهودیان عیسی را به‌عنوان مسیحا رد کردند. کسانی که نور فرشتهٔ مکاشفهٔ هجده را پذیرفتند، سپس به‌وسیلهٔ نومیدی ۱۸ ژوئیهٔ ۲۰۲۰ آزموده شدند.

در ژوئیه ۲۰۲۳، نور دانیال ۱۱:۱۱ خط بیرونی حقیقت حاضر را مشخص می سازد. آن نور تحقق نبوی بیرونی که در آیه یازدهم دانیال ۱۱ یافت می شود، برای باکرگان برخاسته در آیه یازدهم مکاشفه فصل یازدهم گشوده شد. مکاشفه تاریخ درونی را که دانیال به مثابه تاریخ بیرونی می گشاید، معرفی می کند.

آنان که نوری را که از ژوئیه ۲۰۲۳ آشکار شدن آن آغاز شد مورد توجه قرار داده اند، نمایانگر دو طبقه متمایزند، زیرا از پیش کسانی بوده اند که زمانی پس از ژوئیه ۲۰۲۳ با یکدیگر گام برمی داشتند، اما دیگر با هم گام برنمی دارند. داوری تدریجی است، و از ۱۱ سپتامبر، به کلیسای ادونتیست روز هفتم «فرصتی برای توبه» از رد «قواعد تفسیر نبوی که به وسیله میلر و همکارانش پذیرفته شده بود» داده شد، قواعدی که آنان از سال ۱۸۶۳ به این سو به تدریج رد کرده اند. از ۱۱ سپتامبر تا ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰، آخرین فرصت برای توبه به کلیسای ادونتیست روز هفتم داده شد، و در آن مقطع، کسانی که در اعلامیه نشویل ۲۰۲۰ مشارکت داشتند آزموده شدند. در ژوئیه، مرحله نهایی تطهیر به وسیله آیه یازدهم از فصل یازدهم در کتاب های دانیال و مکاشفه بازنمایی می شود.

ترجمه درج ذیل: اسی آزمائشی عمل میں تین آزمائشوں میں سے دوسری آزمائش پوری ہوتی ہے۔ دوسری آزمائش بصری آزمائش ہے، جس سے پہلے اشتہا کی آزمائش ہوتی ہے، اور جو تیسری آزمائش پر منتج ہوتی ہے؛ اور یہ تیسری آزمائش پہلی دو آزمائشوں کے برعکس ایک کسوٹی آزمائش ہے۔ جب کنواریاں آدھی رات کے وقت اس پکار پر جاگ اٹھتی ہیں کہ ”دیکھو، دولہا آتے“، تو ایک جماعت کے پاس ضروری تیل ہوتا ہے اور دوسری ہلاک ہو جاتی ہے۔ میلرائٹس نے بعینہ اسی تجربے کو پورا کیا، اور ایسا کرتے ہوئے انہوں نے نبوت کی ایک خارجی اور ایک داخلی دونوں لائنوں کی سمجھ کا اظہار کیا۔

جب انہوں نے گرے ہوئے پروٹسٹنٹ کلیسیاؤں کو بابل کی پیٹیاں قرار دے کر دوسرے فرشتے کا پیغام علانیہ پیش کیا، تو وہ ایک ایسا پیغام پیش کر رہے تھے جو ان کے تجربہ سے خارج تھا۔ نصف اللیل کی پکار کے پیغام کا اعلان کرنے کے لیے ان کے لیے پہلے یہ دیکھنا ضروری تھا کہ وہ خود وہ کنواریاں ہیں جو تاخیر کے وقت میں رہی تھیں۔ دانی ایل اور مکاشفہ دونوں کے باب گیارہ کی آیت گیارہ میں، اندرونی اور بیرونی پیغامات جولائی 2023 سے موجودہ سچائی کے طور پر منکشف کیے گئے۔

در باب اول دانیال، دومین آزمون، و آزمونی دیداری، زمانی بود که دانیال و آن سه یار را در «ظاهر» نیکوتر و فربه تر از کسانی یافتند که از خوراک بابلی می خوردند. در باب دوم، آزمون دیداری به صورت آزمونی نبوی نمودار می شود که اقتضا دارد پیامی پنهان به درستی تفسیر شود؛ پیامی که در نهایت آشکار می گردد که همان تصویر پادشاهی های نبوت کتاب مقدس است. باب های اول، دوم و سوم دانیال نمایانگر فرشته اول، دوم و سوم مکاشفه چهارده هستند.

فرشته دوم مکاشفه چهارده به پیام بیرونی تاریخ میلریتی می پردازد، و باب دوم دانیال نیز با تصویر حیوانات تاریخ نبوی، خط بیرونی را مورد خطاب قرار می دهد. آزمون بصری در باب اول بر دانیال و آن سه یار شایسته مبتنی بود، و از این رو خط درونی است. خطوط بیرونی و درونی نبوت، که با موازات باب های یک تا سه دانیال با سه فرشته مکاشفه چهارده بازنمایی شده اند، شاهدهی دیگر بر پیام فرشته دوم، آن گونه که به وسیله میلریتی ها به انجام رسید، پدید می آورند.

میلری ها هنگامی که اعلام فریاد نیمه شب را به انجام رساندند، هم پیامی بیرونی و هم پیامی درونی را اعلام کردند. پیام بیرونی ایشان همان فرشته دوم مکاشفه چهارده بود، و بدین سان پیام میلری ها را به طور مستقیم با فرشته دوم و تمثال دانیال دو پیوند می داد. آن تمثال نمایانگر پادشاهی های بیرونی نبوت کتاب مقدس است، از بابل حقیقی تا بابل معاصر که در پایان مهلت آزمایش بشر به انتهای خود می رسد. میلری ها بار دیگر با پیام بیرونی بابل ارتباط می یابند. آزمون بصری دانیال بر پایه غذایی بود که او برگزید تا بخورد، و فرشته اول مکاشفه ده که فرود آمد و یک پا بر زمین و پای دیگر بر دریا نهاد،

کتابچه‌ای گشوده در دست داشت که به یوحنا فرمان داده شد آن را بخورد. فرشته اول با اشتها بازنمایی می‌شود و پس از آن آزمونی بصری می‌آید. آزمون بصری هم خط درونی حقیقت را در بر می‌گیرد و هم خط بیرونی آن را.

دانیال باب یازدهم، آیه یازدهم، در موازات با مکاشفه باب یازدهم، آیه یازدهم، آزمون بصری دوگانه را نمایندگی می‌کند. این آزمون در محک نهایی به پایان می‌رسد، آنگاه که باکره‌ها آشکار می‌سازند که آیا روغن دارند یا نه. این آشکارشدن درست اندکی پیش از بسته‌شدن در فیض، در هنگام قانون یکشنبه در ایالات متحده، روی می‌دهد. بسته‌شدن در فیض در قانون یکشنبه، به وسیله ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴، به طور نمادین پیش‌نموده شده بود. درست پیش از ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴، در ۱۷ اوت ۱۸۴۴، میلی‌ری‌ها این پیام را همچون موجی خروشان در سراسر کرانه شرقی ایالات متحده به پیش بردند.

۱۹۸۹ زمان آخر است؛ هنگامی که کتاب دانیال مهرگشایی شد، و هرگاه کتاب دانیال مهرگشایی می‌شود، همواره افزایشی در معرفت پدید می‌آید که دو طبقه از عبادت‌کنندگان را به وجود می‌آورد. ۱۹۸۹ نخستین آن سه نشانه آزمون است، چنان‌که به‌گونه‌ای نمادین با ورود فرشته اول در ۱۷۹۸ پیش‌نموده شد. هنگامی که فرشته اول در ۱۱ اوت ۱۸۴۰ فرود آمد، او فرشته مکاشفه هجده را که در ۹/۱۱ فرود می‌آید، پیش‌نمونه ساخت. نخستین یاس تاریخ میلی‌ری، ورود فرشته دوم را مشخص کرد و به‌گونه‌ای نمادین ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ و آغاز زمان درنگ را پیش‌نموده ساخت. میلی‌ریان به تدریج نسبت به پیام فرشته دوم و این حقیقت که آنان باکره‌های مثل ده باکره بودند، بیدار شدند. آنان در گردهمایی اردویی اکستر در اوت ۱۸۴۴ به طور کامل بیدار شدند. یکصد و چهل و چهار هزار تن در ژوئیه ۲۰۲۳ بیدار شدند، هنگامی که پیام ناله نیمه‌شب آغاز به مهرگشایی تدریجی کرد.

وقت تأخیر برای میلی‌ری‌ها در اکستر به پایان رسید، همان‌گونه که برای خانواده لازاروس پایان یافت، آنگاه که عیسی، لازاروس را برخیزانید تا اوج‌بخش‌ترین عمل خدمت مسیح پدید آید، هنگامی که لازاروس «مهر» خدمت او گردید. قیام لازاروس نشانگر پایان وقت تأخیر و مهر شدن قوم خداست. ورود ظفرمندان‌های که در پی آن آمد، نمونه اعلان پیام ندای نیمه‌شب در تاریخ میلی‌ریتی بود. مضمون آیه یازدهم باب یازدهم دانیال، صعود و سقوط پادشاه جنوب است و به نبرد پانیوم در آیات سیزده تا پانزده می‌انجامد. آن آیات، سنگ محکی هستند که در آن مهر بر پیشانی‌های مردان و زنانی نهاده می‌شود که در آیه شانزدهم باید همچون علمی برافراشته شوند.

آیه پانزدهم در نبرد پانیوم به انجام رسید، که با دیدار مسیح از قیصریه فیلیپی هم‌راستا است. در آن‌جا، در قیصریه فیلیپی، مسیح نام شمعون باریونا را به پطرس تغییر داد، و بدین‌سان مهر شدن صد و چهل و چهار هزار نفر را نشان نهاد. از آن زمان به بعد، نور صلیب قریب‌الوقوع بر شاگردان گشوده شد. هنگامی که مسیح نام شمعون را درست پیش از صلیب به پطرس تغییر داد، این امر با سنگ محک اکستر و ایلعازر هم‌سو بود که به ورود ظفرمندان به اورشلیم منتهی شد. اردوی اجتماع اکستر از دوازدهم تا هفدهم اوت، استقرار نهایی در حقیقت را پیش از آن تکان عظیم نمایندگی می‌کند؛ تکانی که همان زلزله قانون یکشنبه در فصل یازدهم دانیال و مکاشفه است.

«کار در بتل کریک نیز از همان سنخ است. رهبران آسایشگاه با بی‌ایمانان درآمیخته‌اند و آنان را کمابیش به شوراهای خود راه داده‌اند، اما این همچون آن است که با چشمان بسته به کار پردازند. آنان از بصیرت لازم برای دیدن آنچه ممکن است هر لحظه بر ما فرود آید، بی‌بهره‌اند. روحی از استیصال، جنگ و خونریزی در کار است، و آن روح تا واپسین پایان زمان فزونی خواهد گرفت. به محض آنکه قوم خدا بر پیشانی‌های خود مهر شوند—و این نه مهر یا نشانی‌ای است که بتوان آن را دید، بلکه استقرار یافتن در حقیقت است، هم از لحاظ فکری و هم روحانی، به‌گونه‌ای که نتوان آنان را متزلزل ساخت—به محض آنکه قوم خدا مهر شوند و برای تکان دادن آماده گردند، آن واقع خواهد شد. در حقیقت، هم‌اکنون نیز آغاز شده است. داوری‌های خدا اکنون بر این سرزمین

وارد آمدہ است تا بہ ما ہشدار دہد، تا بدانیم چہ چیزی در پیش است۔» Manuscript Releases، جلد 10، 252۔

مہر شدن یکصد و چہل و چہار ہزار نفر بہ وسیلہٴ گِردہمایی اردوگاہی اِکستر، تغییر نام شمعون بہ پطرس از سوی مسیح، و رستاخیز ایلعازر بہ تصویر کشیدہ شد۔ اُن رستاخیز، نمونہ رستاخیز دو شاہد در باب یازدہم مکاشفہ است۔ آیات دہ تا شانزدہ، تاریخ پنهان آیہٴ چہل را نشان می‌دہند۔ گشودہ شدن این تاریخ پنهان آیہٴ چہل، در درون تحقق تاریخی آیہٴ یازدہ و جنگ اوکراین آغاز شد۔ از ژوئہٴ ۲۰۲۳، اُن تاریخ پنهان در فرآیند گشودہ شدن بہ وسیلہٴ شیر سبطِ یہودا بودہ است۔

ہنگامی کہ نامزدہای قرار گرفتن در میان یکصد و چہل و چہار ہزار نفر در آیہٴ یازدہم مکاشفہٴ باب یازدہم زندہ شدند، آزمون بصری نبوی‌ای کہ باید پیش از بستہ شدن مہلتِ فیض در قانون یکشنبہ گذرانندہ شود—آزمونی کہ خواہر وایت اُن را آزمون تصویر وحش معرفی می‌کند—آغاز شد۔

«خداوند بہ روشنی بہ من نشان دادہ است کہ صورتِ وحش پیش از بستہ شدن زمان آزمایش شکل خواہد گرفت؛ زیرا اُن آزمون بزرگ قوم خدا خواہد بود کہ بہ وسیلہٴ اُن، سرنوشتِ ابدی ایشان تعیین خواہد شد۔ موضع شما چنان درہم آمیختہ‌ای از ناسازگاری‌ہاست کہ جز اندکی فریب نخواہند خورد۔»

«در مکاشفہ ۱۳ این موضوع بہ روشنی مطرح شدہ است؛ [مکاشفہ ۱۱:۱۳-۱۷، نقل قول شدہ]۔»

«این آزمایشی است کہ قوم خدا باید پیش از آنکہ مہر شوند از اُن بگذرند۔ ہمہٴ کسانی کہ با نگاہ داشتن شریعت او و امتناع از پذیرفتن سبّتی جَعلی، وفاداری خود را بہ خدا ثابت کردند، زیر درفش یہوہ، خداوندگار، قرار خواہند گرفت و مہر خدای زندہ را دریافت خواہند کرد۔ اما اُنان کہ حقیقتِ آسمانی منشأ را واگذارند و سبّتی یکشنبہ را بپذیرند، نشان وحش را دریافت خواہند کرد۔» Manuscript Releases، جلد 15، ص. 15۔

بیرونی خطِ نبوت در تاریخ آیہٴ یازدہم دانیال یازدہ گشودہ می‌شود و درونی خط در مکاشفہ باب یازدہ آیہٴ یازدہ گشودہ می‌شود۔ خطِ بیرونی مشخص می‌سازد کہ چگونه صورتِ وحش، کہ نمایانگر ترکیبِ کلیسا و دولت است با کلیسا در مقام مسلط بر این رابطہ، در خلال دورہٴ داوری زندگان شکل می‌گیرد۔ خطِ درونی مشخص می‌سازد کہ چگونه صورتِ مسیح، کہ نمایانگر ترکیبِ الوہیت با انسانیت است، در خلال داوری زندگان شکل می‌گیرد۔

جنبش اصلاحی فرشتہٴ سوم و صد و چہل و چہار ہزار تن در زمانِ آخر، در سال ۱۹۸۹، آغاز شد؛ چنان کہ در آیہٴ دہم دانیال یازدہم نمایانندہ شدہ است۔ سپس تحققِ کاملِ باب دوازدہم دانیال آغاز گردید۔

او گفت: «ای دانیال، بہ راہ خود برو، زیرا این سخنان تا زمانِ آخر بستہ و مہر شدہ خواہد ماند۔ بسیاری طاہر خواہند شد، و سفید گردیدہ، آزمودہ خواہند شد؛ اما شریران بہ شرارت رفتار خواہند کرد؛ و هیچک از شریران نخواہند فہمید؛ لیکن حکیمان خواہند فہمید۔» دانیال ۱۲:۹، ۱۰۔

آیہٴ دہم باب یازدہم، آغازِ «فرآیندِ تطہیر» را نشان می‌دہد کہ بہ وسیلہٴ فرشتہٴ اول، بہ صورتِ ترسیدن از خدا، بہ تصویر کشیدہ شدہ است۔ آیات یازدہم و دوازدہم، مرحلہ‌ای را نشان می‌دہند کہ در اُن، اُن یکصد و چہل و چہار ہزار نفر سفید ساختہ می‌شوند۔ کتابِ زکریا اُن تجربہ را مشخص می‌سازد۔

اور اُس نے مجھے یسوع سردار کابن کو دکھایا جو خداوند کے فرشتہ کے حضور کھڑا تھا، اور شیطان اُس کے دینے ہاتھ پر اُس کی مخالفت کرنے کے لیے کھڑا تھا۔ اور خداوند نے شیطان سے کہا، اے

شیطان، خداوند تجھے ملامت کرے؛ بلکہ وہی خداوند جس نے یروشلم کو چُن لیا ہے تجھے ملامت کرے۔ کیا یہ آگ میں سے نکالا ہوا ایک انگارا نہیں؟ اور یشوع میلے کپڑے پہنے ہوئے فرشتہ کے حضور کھڑا تھا۔ تب اُس نے اُن سے جو اُس کے سامنے کھڑے تھے، یہ کہتے ہوئے کلام کیا کہ اِس کے میلے کپڑے اُتار دو۔ اور اُس سے کہا، دیکھ، میں نے تیری بدکرداری تجھ سے دور کر دی ہے، اور میں تجھے نفیس پوشاک پہناؤں گا۔ اور میں نے کہا، اُس کے سر پر ایک پاکیزہ عمامہ رکھیں۔ چنانچہ اُنہوں نے اُس کے سر پر ایک پاکیزہ عمامہ رکھا، اور اُسے پوشاک پہنائی۔ اور خداوند کا فرشتہ پاس کھڑا رہا۔ زکریا 3:1-5۔

این عبارت در کار نہایی مسیح به عنوان کاهن اعظم تحقق می یابد و نشان دهنده مہر شدن یکصد و چهل و چہار ہزار نفر است۔

«رؤیای زکریا درباره یوشع و فرشتہ، با نیرویی ویژہ بر تجربہ قوم خدا در صحنہ های پایانی روز بزرگ کفارہ منطبق می شود۔ کلیسای باقی مانده آنگاہ در معرض آزمایش و تنگی عظیم قرار خواہد گرفت۔ آنان کہ احکام خدا و ایمان عیسی را نگاہ می دارند، خشم اژدہا و لشکریان او را احساس خواہند کرد۔ شیطان جہان را از جملہ رعایای خویش می شمارد؛ او حتی بر بسیاری از مسیحیان معترف نیز سلطہ یافته است۔ اما در اینجا گروہی اندک ہستند کہ در برابر سیادت او مقاومت می کنند۔ اگر می توانست آنان را از روی زمین محو کند، پیروزی او کامل می شد۔ همان گونه کہ بر امت های بت پرست تأثیر گذاشت تا اسرائیل را ہلاک کنند، در آیندہ ای نزدیک نیز نیروہای شریر زمین را برخواہد انگیخت تا قوم خدا را نابود سازند۔ از مردم خواستہ خواہد شد کہ در نقض شریعت الہی، از فرامین بشری اطاعت کنند۔» انبیا و پادشاہان، ۵۸۷۔

«صحنہ های پایانی روز بزرگ کفارہ» عبارت است از مہر شدن نخست آن یکصد و چهل و چہار ہزار، کہ پس از آن مہر شدن دیگر فرزندان خدا کہ اکنون در بابل ہستند، دنبال می شود۔

"جیسے خدا کے لوگ اُس کے حضور اپنی جانوں کو فروتن کرتے ہوئے، دل کی پاکیزگی کے لیے التجا کرتے ہیں، حکم دیا جاتا ہے، 'میلے کپڑے اُتار دو' اور یہ حوصلہ افزا الفاظ کہے جاتے ہیں، 'دیکھ، میں نے تیری بدکرداری تجھ سے دور کر دی ہے، اور میں تجھے نفیس پوشاک پہناؤں گا۔' زکریا 3:4۔ مسیح کی راست بازی کا بے داغ چوغہ خدا کے آزمائے ہوئے، آزمایش میں پڑے ہوئے، وفادار فرزندوں کو پہنایا جاتا ہے۔ وہ حقیر سمجھی جانے والی بقیۃ جلالی لباس سے ملبس کی جاتی ہے، تاکہ پھر کبھی دنیا کی خرابیوں سے آلودہ نہ ہو۔ اُن کے نام برہ کی کتاب حیات میں برقرار رکھے جاتے ہیں، اور تمام زمانوں کے وفاداروں میں درج کیے جاتے ہیں۔ انہوں نے فریب دینے والے کی مکاریوں کا مقابلہ کیا ہے؛ اژدہا کی گرج نے انہیں اُن کی وفاداری سے نہیں ہٹایا۔ اب وہ آزمائش میں ڈالنے والے کی تدبیروں سے ابد تک کے لیے محفوظ ہیں۔ اُن کے گناہ گناہ کے موجد کی طرف منتقل کر دیے جاتے ہیں۔ اُن کے سروں پر ایک 'خوبصورت عمامہ' رکھا جاتا ہے۔"

«در حالی کہ شیطان اتهامات خود را القا می کرد، فرشتگان مقدس، نادیدہ، پیوستہ در رفت و آمد بودند و مہر خدای زندہ را بر وفاداران می نہادند۔ اینان همان کسانی اند کہ با برہ بر کوہ صہیون ایستادہ اند و نام پدر را بر پیشانی های خود نوشتہ دارند۔ آنان سرود تازہ را در برابر تخت می سرایند، همان سرودی را کہ ہیچ کس نمی تواند بیاموزد مگر آن صد و چهل و چہار ہزار نفری کہ از زمین فدیہ دادہ شدند۔» اینان اند کہ برہ را ہر جا کہ برود پیروی می کنند۔ اینان از میان آدمیان فدیہ دادہ شدند تا نوبہ خدا و برہ باشند۔ و در دہان ایشان ہیچ حیلہ ای یافت نشد، زیرا در حضور تخت خدا بی عیب اند۔» مکاشفہ 14:4، 5۔

«اکنون تحقق کامل سخنان فرشتہ فرا رسیدہ است: "پس الآن بشنو، ای یہوشع کاهن اعظم، تو و رفیقانت کہ پیش روی تو نشستہ اند؛ زیرا ایشان مردانی شگفت انگیزند؛ زیرا اینک من بندہ خود، شاخہ را خواہم آورد۔" زکریا ۸:۳۔ مسیح به عنوان فدیہ دهنده و رھانده قوم خویش مکشوف

می‌گردد. اکنون به راستی باقیمانندگان "مردانی شگفت‌انگیز" هستند، زیرا اشک‌ها و خوارِی ایام غربت ایشان جای خود را به شادی و اکرام در حضور خدا و بره می‌دهد. "در آن روز، شاخه خداوند زیبا و جلیل خواهد بود، و ثمره زمین برای نجات‌یافتگان اسرائیل عالی و دلپسند خواهد شد. و واقع خواهد شد که هر که در صهیون باقی مانده و هر که در اورشلیم مانده باشد، مقدس خوانده خواهد شد، یعنی هر که در میان زندگان در اورشلیم مکتوب است." اشعیا ۴۰:۳، ۴۱:۳. انبیا و پادشاهان، ۵۹۱، ۵۹۲.

مهر شدن، گام دوم «طاهر شدن و سفید شدن و آزموده شدن» دانیال است. آیات یازدهم و دوازدهم، برآمدن و سقوط نهایی روسیه را - که پادشاه نبیانه جنوب است و پیش از نبرد پانیوم در آیات سیزدهم تا پانزدهم واقع می‌شود - مشخص می‌سازند. هنگامی که در صحنه‌های پایانی روز عظیم کفاره، یکصد و چهل و چهار هزار نفر جامه‌های چرکین خود را به وسیله مسیح از تن بیرون می‌کنند، «عمامه‌ای نیکو» دریافت می‌دارند، که همان ترفیع دانیال به مقام حاکم سوم است، همراه با ردای ارغوانی و زنجیر زرین. این همچنین همان بخشش یوسف، یعنی زنجیر زرین، ترفیع او به مقام حاکم دوم، و عطای انگشتر پادشاه است. «انگشتر» نمایانگر مهر سلطنتی است که فرمانروا قوانین خود را با آن به مهر شاهانه مهور می‌ساخت.

دربوش از انگشتر مهر خود استفاده کرد تا گودالی را که دانیال در میان شیرها در آن نهاده شده بود، مهر و موم کند.

پهر پادشاه نه حکم دیا، اور دانی ایل کو لایا گیا اور شیروں کی ماند میں ڈال دیا گیا۔ تب بادشاہ نے دانی ایل سے کہا اور یوں فرمایا: تیرا خدا، جس کی تو ہمیشہ عبادت کرتا ہے، وہی تجھے رہائی دے گا۔ اور ایک پتھر لایا گیا اور ماند کے منہ پر رکھ دیا گیا؛ اور بادشاہ نے اس پر اپنی مہر سے، اور اپنے امیروں کی مہروں سے مہر کر دی، تاکہ دانی ایل کے بارے میں یہ ارادہ تبدیل نہ ہونے پائے۔ دانی ایل 6:16، 17.

واژه عبری که به «نگین مهر» ترجمه شده است، در استرنگ H5824 است و از واژه‌ای ریشه‌ای مشتق شده که با H5823 متناظر است؛ به معنای انگشتر مهر (چون منقوش شده است). یوشع در حضور فرشته، دانیال در چاه شیران، و یوسف در حضور فرعون، مهر شدن آن یک‌صد و چهل و چهار هزار را نمایندگی می‌کنند، که همان آزمون دوم در دانیال دوازده است، جایی که آنان که تطهیر شده‌اند، سپس «سفید گردانیده می‌شوند»، پیش از آنکه «آزموده شوند». این خطوط همچنین به وسیله «زروبابل»، «پسر شالتیئیل» نیز نمود یافته‌اند.

در آن روز، خداوند لشکرها می‌گوید، ای زروبابل، بنده من، پسر شالتیئیل، تو را خواهم گرفت، خداوند می‌گوید، و تو را همچون نگین مهر خواهم ساخت؛ زیرا تو را برگزیده‌ام، خداوند لشکرها می‌گوید. جی 2:23.

زروبابل به معنای نسل بابل است، و پدر او شالتیئیل بود که معنای آن «از خدا خواسته شده» است. زروبابل نمایانگر پیام فرشته دوم است که در ایام آخر، نسل بابل را به گله خدا فرا می‌خواند. عنصر «دعا» با آن یکصد و چهل و چهار هزار تن مرتبط است که آخرین نسل بابل را بیرون می‌خوانند، زیرا آن احیا تنها با دعا رخ می‌دهد.

احیای دینداری راستین در میان ما بزرگ‌ترین و فوری‌ترین همه نیازهای ماست. جستن این امر باید نخستین کار ما باشد. باید کوششی جدی برای به دست آوردن برکت خداوند به عمل آید، نه از آن رو که خدا مایل نیست برکت خود را بر ما ارزانی دارد، بلکه از آن رو که ما برای دریافت آن آماده نیستیم. پدر آسمانی ما بسی مایل‌تر است که روح‌القدس خود را به آنان که از او درخواست می‌کنند عطا فرماید، تا والدین زمینی که هدایای نیکو به فرزندان خویش می‌دهند. اما وظیفه

ماست که به وسیلهٔ اعتراف، فروتنی، توبه، و دعای مشتاقانه، شرایطی را به جا آوریم که خدا بر پایهٔ آن‌ها وعده داده است برکتِ خود را به ما عطا کند. احیا را فقط در پاسخ به دعا باید انتظار داشت. تا هنگامی که مردم تا این اندازه از روح‌القدس خدا تهی‌اند، نمی‌توانند موعظهٔ کلام را ارج نهند؛ اما هنگامی که قدرتِ روح دل‌های ایشان را لمس کند، آنگاه مواعظِ ارائه‌شده بی‌اثر نخواهد بود. آنان که با هدایتِ تعالیم کلام خدا، همراه با تجلی روح او، و در به‌کارگیری تشخیصی استوار، در جلسات ما حضور می‌یابند، تجربه‌ای گران‌بها به‌دست خواهند آورد، و چون به خانه‌های خود بازگردند، آماده خواهند بود تا تأثیری سودمند بر جای گذارند.

قدیم عَلم برداران جان دے سَن کہ دعا وچ خُدا نال کِس طرح کشتی کیتی جاندی اے، اِتے اُدے رُوح دے اندیلے جان دا لطف کِس طرح مانیا جاندا اے. پر ایہ ہن عمل دے میدان توں رخصت ہندے جا رہے نیں؛ تے اُناں دی جگہ پرن لئی کون اُٹھ رہیا اے؟ تو اُبھرن والی نسل دا حال کیہ اے؟ کی اوه خدا ول رجوع کر چکی اے؟ کی اسی آسمانی مقدس وچ جاری کم ول بیدار ہاں، یا اس گل دی اُدیک وچ ہاں کہ کلیسیا اُتے کوئی زبردست قوت نازل ہووے تے فیر اسی جاگ اُٹھے؟ کی اسی اِس آس وچ ہاں کہ ساری کلیسیا وچ احیا واقع ہووے؟ اوه وقت کدی نہیں آوے گا.

«در کلیسا اشخاصی هستند که توبه نکرده‌اند و در دعای جدی و غالب همدل و هم‌صدا نخواهند شد. ما باید هر یک به‌طور فردی به این کار وارد شویم. باید بیشتر دعا کنیم و کمتر سخن بگوییم. گناه فراوان شده است، و مردم باید تعلیم داده شوند که به صورتی از دینداری، بدون روح و قدرت آن، قانع نباشند. اگر بر کاوش دل‌های خود، دور ساختن گناهانمان، و اصلاح تمایلات شیرانه‌مان مصمم باشیم، جان‌های ما به سوی بطالت برنخواهد خاست؛ به خود بی‌اعتماد خواهیم بود، و همواره این احساس را خواهیم داشت که کفایت ما از خداست.» Selected Messages, book 1, 121, 122

.El hito de la oración se presenta en Daniel, describiendo una oración para comprender el mensaje externo en el capítulo dos, y también una oración para cumplir el mensaje interno representado en el capítulo nueve. Zorobabel y su padre Sealtiel representan el sellamiento de los ciento cuarenta y cuatro mil en la segunda prueba, que es la prueba visible de la imagen de la bestia, la cual es también la prueba interna representada en Apocalipsis capítulo once, versículo once, y asimismo la prueba externa representada en Daniel capítulo once, versículo once

ما در مقالهٔ بعدی به بررسی آیهٔ یازدهم ادامه خواهیم داد.